

Jeden z hlavních autorů Národního manifestu, ukrajinský „nacionalista“ Oleg Tahnybok a Victoria „Fuck the EU!“ Nuland.

Autoři: Manuel Ochsenreiter, Dr. Nina Kouprianová

Zástupci nejvýznamnějších ukrajinských „nacionalistických“ skupin podepsali takzvaný *Národní manifest* 1] – spolehlivý plán na likvidaci zbytků ukrajinské státnosti, jíž se po Majdanu jen tak tak a s vynaložením všech sil daří držet hlavu nad hladinou.

Oleg Ťahnybok ze strany Svoboda si toto gesto nemůže dost vynachválit. *Národní manifest*, který podepsal společně s Andrijem Bileckým (Národní korpus /politické křídlo praporu Azov, pozn. DP/), Andrejem Tarasenkem (Pravý sektor), Stěpanem Bracjunem (Kongres ukrajinských nacionalistů), Bogdanem Červakem (Organizace ukrajinských nacionalistů) a Sergejem Mazurem (organizace C14 /známá pod názvem Sič/Січ), podle něj představuje „osudový okamžik.“

Manifest sám je směsicí 20 bodů shrnujících společné cíle ukrajinských „nacionalistů.“ Ve skutečnosti jde však o program směřující k naprosté likvidaci zbytků ukrajinské státnosti, kde se volně mísí nesmysly, megalomanie a bezbřehá nevědomost ohledně politických i hospodářských skutečností.

Jedná se o další dokument dokládající neschopnost Ukrajiny vytvořit si po nabytí nezávislosti na Sovětském svazu v roce 1991 coby do jisté míry umělý stát skutečně autentickou národní identitu. Historicky se o Ukrajině mluví jako o území na „okraji," doslova, Ruské říše. Ve sčítáních lidu v 19. a zkraje 20. století zcela chybí odkazy na Ukrajince, navzdory početným zmínkám o mnoha dalších etnických skupinách v těchto dokumentech, včetně Poláků, Finů, Arménů, Židů, Řeků, Litevců, Bulharů, Němců, Tatarů a dalších. (Někdy se mluví o *Malorusích* /coby součásti trojjediného [vše]ruského národa [Триединый русский народ – autoři článku zde nepřesně označují „Rusů," pozn. DP]/ obývajících dnešní střední /přesněji „pravobřežní," tzn. střední a západní, pozn. DP/ Ukrajinu.) Coby mladá sovětská republika prošla Ukrajina politikou *korenizacije* (коренизацие – „ponárodnění," sovětská národnostní politika podporující sebeidentifikaci neruských národnostních menšin, pozn. DP) – jež měla za cíl vychovat v sovětských oblastech nové komunistické kádry prostřednictvím posílení a někdy přímo vytvoření místních etnických kultur věrných nové revoluční vládě. S postupem sovětského období získala Ukrajina území – a s ním miliony obyvatel – historicky náležící k Rusku na jihu a východě a k Rakousku-Uhersku a částečně i někdejšímu rozdělenému Polsku na západě. Po zhroucení SSSR tak tato nová země zdědila mozaiku nesourodých identit a oblastí hledících odlišnými směry kulturně, historicky a dokonce i geopoliticky. **Namísto snah o konsolidaci a vytvoření soudržné národní identity, které se mohly v následujících desetiletích mnohonásobně vyplatit, se ukrajinské vlády stále více klonily k etnickému fundamentalismu západoukrajinské menšiny.** To v prvé řadě znamenalo postupné omezování užívání ruštiny, kterou mluví obyvatelstvo velké části země. Právě tato politika nakonec přispěla i k postmajdanovému povstání na Donbasu.

V tomto směru lidé označující se za ukrajinské „nacionalisty" tvoří součást stejného vektoru politiky postsovětských ukrajinských vlád, zvláště patrného při tzv. Oranžové revoluci roku 2004 a Majdanu let 2013-2014. **Pro svou zemi aktivně prosazují negativní identitu.** Členové strany Svoboda se například velmi přezíravě vyjadřují o Rusech, Polácích i Němcích: **místo aby svým posluchačům a voličům řekli, čím podle nich Ukrajina *je*, se soustředí na to, čím *není* – nástrojem k tomu jim pak je nenávist ke všem sousedům země**.

Tato forma úzkoprsého nacionalismu – nejkrajnější formy etnonacionalismu – nanejvýš vyhovuje jejich západním globalistickým chlebodárcům, kteří tak můžou Ukrajinu využít jako protiruské beranidlo k dosažení svých vlastních geostrategických a hospodářských záměrů. Mezi ně patří např. privatizace (samozřejmě ve prospěch nadnárodních korporací /rozsah plánované „privatizace" na Ukrajině, ve skutečnosti spíše státem posvěceného plundrování lze vysledovat v tomto PDF dokumentu Krajské hospodářské komory Karlovarského kraje „Privatizace na Ukrajině 2016-2017," pozn. DP/) ukrajinského přírodního bohatství, hlavně tamější nesmírně úrodné půdy, nebo zničení tradičních ukrajinských historických, hospodářských a kulturních svazků s Ruskem – ke škodě obou zemí.

Bližší pohled na některé body *Manifestu* pak nabízí podrobnější náhled do tohoto zmatečného politického myšlení. Skutečnost, že tito samozvaní „nacionalisté" zcela vážně mluví o „(podpoře) vytvoření sjednocené národní církve se sídlem v Kyjevě" (bod 20) lze chápat snad jedině jako bezduché horečnaté blouznění. Stávající odštěpenecká Ukrajinská pravoslavná

církev Kyjevského patriarchátu vedená exkomunikovaným samozvaným patriarchou Filaretem neuznává žádná pravoslavná církev na světě. Tento pseudopatriacha ostatně sám proslul svými podivnými a podle všeho nekřesťanskými prohlášeními, když vyzýval donbaské civilisty ke smytí svého hříchu vyhlášení nezávislosti krví a utrpením.

Filaret orodující u přátel.

Tento narativ dobře zapadá k výzvám ke znovuotevření otázky „jaderné výzbroje coby základní opory národní bezpečnosti“ (bod 5). Ani se nechce domýšlet, co by se mohlo stát s jadernými zbraněmi v zemi, která nedokáže zajistit ani své muniční sklady, jako třeba toho v Charkově, jehož výbuch minulý týden vedl k četným zraněním.

Výslovné přání „zajistit ukrajinštině status jediného národního jazyka“ (bod 8) pak není ničím jiným než otevřeným útokem proti všem národním a etnickým menšinám v umělém ukrajinském státě, zejména pak Rusům, Maďarům, Rusínům, Rumunům **a dokonce i**

Tatarům – přestože si tuto menšinu prezident Porošenko a jeho západní dobrodinci od roku 2014, kdy si Krym v referendu zvolil budoucnost s Ruskem, hýčkají.

Tento jazykový plán se ostatně dobře hodí k touze „přijít se skutečným plánem na osvobození Krymu a Donbasu od okupantů“ (bod 4). Jistě, s jadernou bombou jde všechno líp. A krymští Tataři už asi nebudou tak v bavlnce, až jejich poloostrov zničí válka a když už nebudou smět používat svůj vlastní jazyk, krymskou turečtinu, protože je to v rozporu s bodem 8 *Národního manifestu*.

Tito ukrajinští „nacionalisté“ také dokonce podle všeho plánují naprostý kolaps zbytků hospodářství své země. Požadují „přerušit diplomatické styky, zablokovat okupovaná území, zastavit činnost ruských podnikatelů na Ukrajině a zavést sankce proti ruskému kapitálu, zboží službám.“ (bod 3) Přerušit veškeré styky s Ruskem, historickým hlavním ukrajinským obchodním partnerem a investorem, by pro Kyjev bylo sebevraždou, což ostatně dokazuje i ekonomický vývoj po roce 2014: vypovězením smluv s Ruskem přišly ukrajinské zbrojní a letecké společnosti o 80% zakázek. Jeden z úspěšných výrobců letadel Antonov dokonce musel být zrušen. Zastavením „ruské podnikatelské činnosti na Ukrajině“ by tito „nacionalisté“ současně zastavili i důležité investice. V porovnání s následky tohoto šíleného kroku by současná hospodářská krize působila jako procházka parkem.

Katastrofický obsah *Národního manifestu* je zvlášť dobře patrný z bodu 2, který se zabývá „novým směřováním ukrajinské geopolitiky.“ Ukrajinští „nacionalisté“ se snaží vzkřísit myšlenku tzv. „Baltsko-černomořské unie“ – jakési federace středo- a východoevropských zemí zahrnující Polsko, baltské státy a Ukrajinu. Tuto federaci – tzv. „Intermarium“ – plánoval po 1. světové vytvořit jako protiváhu k německému a ruskému (sovětskému)„imperialismu“ polský vůdce Józef Pilsudski (historie myšlenky Intermaria je mnohem starší, její neuskutečnitelnost je popsána v recenzi na knihu /globalisty a Židy nadšeně přijaté/ Marka Chodakiewicze *Intermarium. The Land between the Black and Baltic Seas*, pozn. DP). Přestože neuspěl, někteří ukrajinští „nacionalisté“ se dnes ze všech sil pokoušejí oživit ideu Intermaria a zpopularizovat ji hlavně mezi jejich polskými, skandinávskými a baltskými „kamarády.“ Snaží se ji hájit tvrzením, že by takováto federace „nepatřila na Západ ani na Východ,“ ale byla by něčím zcela novým – jakousi geopolitickou „Třetí pozicí.“ S přihlédnutím ke geopolitickým skutečnostem však jde o dětinská a dokonce nepoctivá tvrzení.

Ukrajinští „nacionalisté“ totiž nikdy „nestáli mezi Západem a Východem“ a mají velice jasnou prozápadní agendu. Oleg Ťahnybok osobně podporuje členství země v NATO, podobně jako ukrajinský prezident Petro Porošenko. A dokonce i prezidentský kandidát za militantní Pravý sektor Dmytro Jaroš vyzýval ve svém volebním programu ke spolupráci s Evropskou unií (v rámci Asociační dohody) a i spolupráci s NATO.

Tato falešná tvrzení o jakési rozkročenosti mezi Východem a Západem při současném plnění úlohy západní loutky nejsou jen nějakou platónskou vznešenou lží – dobře ukazují směr zvolený podporovateli této utopické federace Intermaria: Vytvoření souboru churavých ekonomik, jež už dnes závisejí na miliardové finanční pomoci ze Západu, především z Německa, které je pokladníkem Evropské unie. Tato

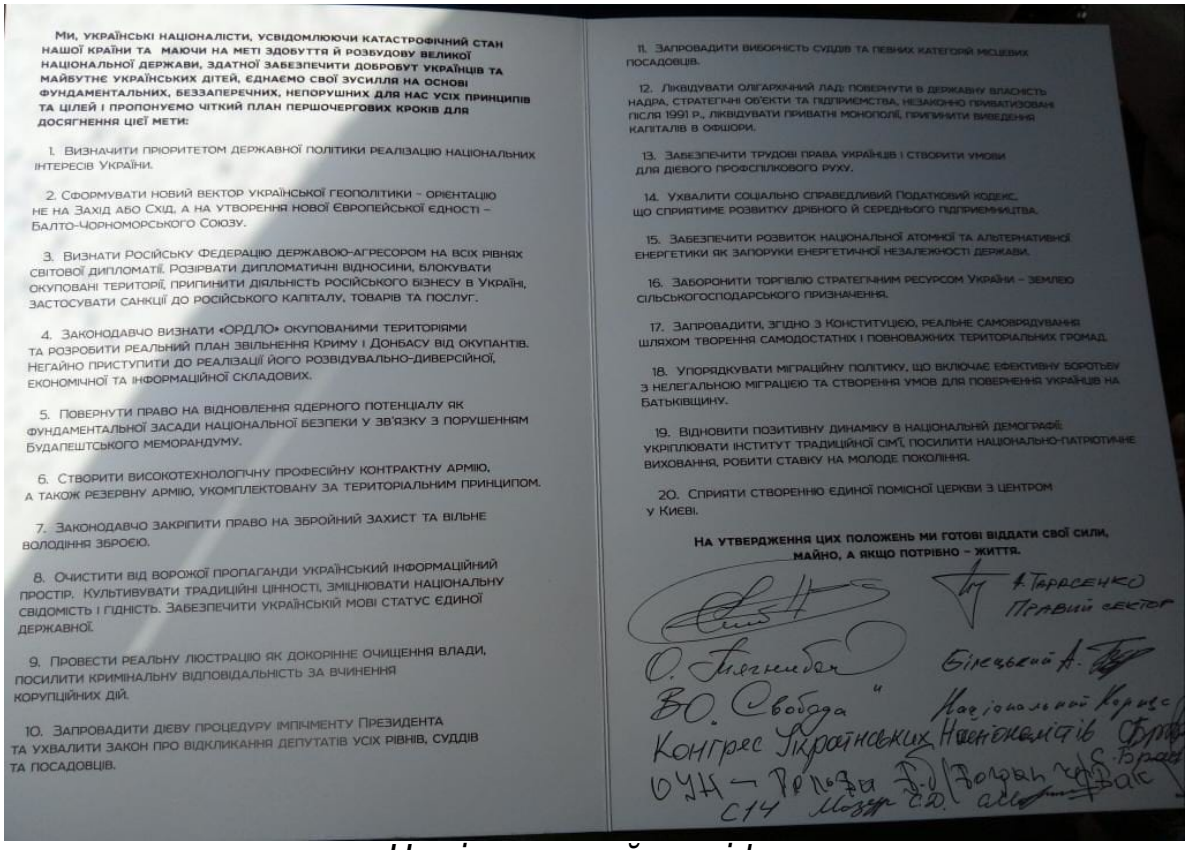
mezimořská entita by sdružovala zkorumpované a neefektivní hospodářství a zároveň přerušila všechny ekonomické styky s nejdůležitějším ukrajinským investorem, Ruskem. Výsledkem by pak nevyhnutelně byla kafkovská dystopie chudoby, násilí a anarchie – a přes Odru a Nisu by se vydaly proudy ekonomických uprchlíků, aby se i na ně dostalo něco z koláče štědrého německého sociálního systému.

A co by nakonec po pádu Intermaria bylo nejlepším řešením pro jeho zbídačené někdejší členské země? Rusko-německý generální plán na nastolení práva a pořádku. Obě země sdílejí zájem na prosperitě a stabilitě v oblasti: Německo by tak mohlo repatriovat uprchlíky, kteří unikli z této noční můry ukrajinského „nacionalistického“ státu a Rusko by mohlo zajistit své západní hranice. Nejvíc by pak tratila sama Ukrajina, která by se z utržených ran vzpamatovávala jistě dlouhá desetiletí. **Ale Ukrajina je dost možná tou poslední entitou, na jejímž blahu těmto podle vlastních vyjádření „nacionalistům“ záleží.**

Poznámka:

1] Plné znění *Národního manifestu*:

Dnes, pre Ukrajinu na historickom mieste, kde pred 100 rokmi začala ukrajinská revolúcia, ktorá sa ešte nezakončila, došlo k historickej udalosti ktorá zmení budúci beh dejín Ukrajiny. V Kyjevskom mestskom dome dnes došlo k podpísaniu manifestu medzi nacionalistickými silami: Nacionalnym Korpusom, Pravym Sektorom a Svobodou. Okrem toho svoj podpis pridali aj vodcovia ďalších nacionalistických organizácii na Ukrajine.

Ми, українські націоналісти, усвідомлюючи катастрофічний стан нашої країни та маючи на меті здобуття й розбудову великої національної держави, здатної забезпечити добробут українців та майбутнє українських дітей, єднаємо свої зусилля на основі фундаментальних, беззаперечних, непорушних для нас усіх принципів та цілей і пропонуємо чіткий план першочергових кроків для досягнення цієї мети:

1. Визначити пріоритетом державної політики реалізацію національних інтересів України.

2. Сформувати новий вектор української геополітики – орієнтацію не на Захід або Схід, а на утворення нової Європейської єдності – Балто-Чорноморського Союзу.

3. Визнати Російську Федерацію державою-агресором на всіх рівнях світової дипломатії. Розірвати дипломатичні відносини, блокувати окуповані території, припинити діяльність російського бізнесу в Україні, застосувати санкції до російського капіталу, товарів та послуг.

4. Законодавчо визнати «ОРДЛО» окупованими територіями та розробити реальний план звільнення Криму і Донбасу від окупантів. Негайно приступити до реалізації його розвідувально-диверсійної, економічної та інформаційної складових.

5. Повернути право на відновлення ядерного потенціалу як фундаментальної засади національної безпеки у зв'язку з порушенням Будапештського меморандуму.

6. Створити високотехнологічну професійну контрактну армію, а також резервну армію, укомплектовану за територіальним принципом.

7. Законодавчо закріпити право на збройний захист та вільне володіння зброєю.

8. Очистити від ворожої пропаганди український інформаційний простір. Культивувати традиційні цінності, зміцнювати національну свідомість і гідність. Забезпечити українській мові статус єдиної державної.

9. Провести реальну люстрацію як докорінне очищення влади, посилити кримінальну відповідальність за вчинення корупційних дій.

10. Запровадити дієву процедуру імпічменту Президента та ухвалити закон про відкликання депутатів усіх рівнів, суддів та посадовців.

11. Запровадити виборність суддів та певних категорій місцевих посадовців.

12. Ліквідувати олігархічний лад: повернути в державну власність надра, стратегічні об'єкти та підприємства, незаконно приватизовані після 1991 р., ліквідувати приватні монополії, припинити виведення капіталів в офшори.

13. Забезпечити трудові права українців і створити умови для дієвого профспілкового руху.

14. Ухвалити соціально справедливий Податковий кодекс, що сприятиме розвитку дрібного й середнього підприємництва.

15. Забезпечити розвиток національної атомної та альтернативної енергетики як запоруки енергетичної незалежності держави.

16. Заборонити торгівлю стратегічним ресурсом України – землею сільськогосподарського призначення.

17. Запровадити, згідно з Конституцією, реальне самоврядування шляхом творення самодостатніх і повноважних територіальних громад.

18. Упорядкувати міграційну політику, що включає ефективну боротьбу з нелегальною міграцією та створення умов для повернення українців на Батьківщину.

19. Відновити позитивну динаміку в національній демографії. Укріплювати інститут традиційної сім'ї, посилити національно-патріотичне виховання, робити ставку на молоде покоління.

20. Сприяти створенню єдиної помісної церкви з центром у Києві.

На утвердження цих положень ми готові віддати свої сили, майно, а якщо потрібно – життя.

Національний маніфест

Nacionalny manifest

My, ukrajinskí nacionalisti, vedomí si katastrofálneho stavu našej krajiny a majúci za cieľ získanie a vybudovanie veľkej národnej dŕžavy, ktorá bude schopná zabezpečiť dobré životné podmienky pre Ukrajincov a budúcnosť pre ukrajinské deti, sme zjednotili svoje úsilie na základe fundamentálnych, nepopierateľných, neotrasiteľných pre nás princípov a cieľov, predstavujeme jasný plán prioritných krokov na dosiahnutie tohto cieľa:

1. Určiť priority štátnej politiky realizáciou národných záujmov Ukrajiny.
2. Sformovať nový vektor ukrajinskej geopolitiky – orientácia nie na Západ alebo Východ, ale vytvorenie novej Európskej jednoty – Balto-Čiernomorskej Únie.
3. Uznať Ruskú Federáciu štátom – agresorom na všetkých úrovniach medzinárodnej diplomacie. Prerušiť diplomatické styky, blokovať okupované územia, zastaviť činnosť ruských podnikov na Ukrajine, uvaliť sankcie na ruský kapitál, tovary a služby.
4. Zákonne uznať „ORDLO“ (samostatné oblasti Doněck a Lugansk, pozn. DP) okupovanými teritóriami a vytvoriť skutočný plán oslobodenia Krymu a Donbasu od okupantov.
Okamžite zahájiť realizáciu rozviednej a sabotážnej činnosti ekonomických a informačných

prvkov.
5. Vrátiť právo na obnovenie jadrového potenciálu ako fundamentálny princíp národnej bezpečnosti v rozpore s Budapeštianskym memorandom.
6. Vytvoriť vysoko-technologickú profesionálnu kontraktorsku armádu a taktiež rezervnú armádu zavedenú na teritoriálnom princípe.
7. Zákonodarne zaistiť právo na ozbrojenú obranu a voľné vlastníctvo zbrane.
8. Očistiť ukrajinský informačný priestor od nepriateľskej propagandy. Pestovať tradičné hodnoty, posilniť národnú identitu a dôstojnosť. Zabezpečiť ukrajinskému jazyku status jediného úradného.
9. Zaviesť reálnu lustráciu ako radikálne očistenie vlády, posilniť trestnú zodpovednosť za spáchanie korupcie.
10. Zaviesť efektívnu procedúru impeachmentu (trestné konanie proti verejnému činiteľovi) prezidenta a schváliť zákon pre odvolanie poslancov na všetkých úrovniach, sudcov a úradníkov.
11. Zaviesť voľbu sudcov a niektorých kategórii úradníkov.
12. Zlikvidovať oligarchický systém: vrátiť do štátneho vlastníctva nerastné suroviny, strategické objekty a spoločnosti nezákonne privatizované od roku 1991. Zničiť privátne monopoly, zastaviť sťahovanie kapitálu do offshorov.
13. Zabezpečiť pracovné práva Ukrajincov a vytvoriť podmienky efektívneho odborového hnutia.
14. Schváliť sociálne spravodlivý daňový kódex, čo prispeje k rozvoju malých a stredných podnikateľov.
15. Zabezpečiť rozvoj národnej atómovej a alternatívnej energetiky ako záruku energetickej nezávislosti.
16. Zabrániť obchodovaniu so strategickým zdrojom Ukrajiny – s poľnohospodárskou pôdou.
17. Ústavne zaviesť reálnu samosprávu na základe tvorby samostatných a oprávnených územných komunít.
18. Zavedenie migračnej politiky, ktorá bude zahŕňať efektívny boj proti nelegálnej migrácii a vytvorenia podmienok pre návrat Ukrajincov do vlasti.
19. Obnovenie pozitívneho trendu v národnej demografii: upevniť inštitút tradičnej rodiny, posilniť národno-vlasteneckú výchovu, staviť na mladú generáciu.
20. Podpora národnej cirkvi s centrom v Kyjeve.

Pre schválenie týchto bodov sme pripravení dať svoju silu, majetok a ak to bude potrebné – svoj život.

Úvaha Nationalist dystopia in Ukraine vyšla na stránkách Free West Media 27. března 2017.